

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 534/2021
19.05.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Дубравке Дамјановић, Мирољуба Томића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Стеве Пајића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К.бр.339/20 од 19.10.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж1 23/21 од 11.02.2021. године, у седници већа одржаној дана 19.05.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Стеве Пајића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К.бр.339/20 од 19.10.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж1 23/21 од 11.02.2021. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву К.бр.339/20 од 19.10.2020. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. у вези члана 61. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 4 (четири) месеца. Према окривљеном је изречена мера безбедности обавезно лечење алкохоличара која ће се извршити у Заводу за извршење казне затвора, с тим што ће наведена мера безбедности трајати док буде постојала потреба за лечењем окривљеног, али не може трајати дуже од изречене казне затвора.

Истом пресудом окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати Основном јавном тужилаштву у Ваљеу износе од 16.773,45 динара и 15.750,00 динара, а суду износ од 15.750,00 динара, као и да на име паушала плати суду износ од 5.000,00 динара и то на рачуне ближе означене у изреци пресуде, а све у року од 2 месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Решењем Основног суда у Ваљеу К.бр.339/20 од 29.10.2020. године исправљена је пресуда Основног суда у Ваљеу К.бр.339/20 од 19.10.2020. године, тако што у уводу пресуде у петом реду уместо речи „ББ“ треба да стоје речи „ВВ“, а уместо речи „ГГ“ треба да стоје речи „АА“ и у петом и шестом реду увода пресуде уместо речи „ДД“ треба да стоје речи „Војислава Џоковића“, док је у свему осталом наведена пресуда остала непромењена.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 23/21 од 11.02.2021. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног АА и његовог браниоца - адвоката Војислава Џоковића, па је потврђена пресуда Основног суда у Ваљеу К.бр.339/20 од 19.10.2020. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Стево Пајић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине пресуде Основног суда у Ваљеу К.бр.339/20 од 19.10.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж1 23/21 од 11.02.2021. године и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног АА захтев за заштиту законитости подноси због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП која је општег карактера, при чему формално не означава ни једну повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП, али се из образложења захтева може закључити да је исти поднет због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП. Ово, имајући у виду да се у захтеву наводи да је суд повредио кривични закон на штету окривљеног и то одредбе члана 5. КЗ, обзиром да на радње окривљеног које су ушле у састав продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. у вези члана 61. КЗ, за које је он оглашен кривим и осуђен, није применио закон који је важио у време њиховог извршења (две свршене радње извршења пре дана 01.12.2019. године), односно закон који је блажи по окривљеног (једна покушана радња извршења након дана 01.12.2019. године). Наиме, како је окривљени две свршене радње извршења које су ушле у састав предметног продуженог кривичног дела учинио пре

дана 01.12.2019. године, када су на снагу ступиле измене Кривичног законика које су строжије по учиниоца предметног кривичног дела јер тим изменама више није могуће изрећи условну осуду за кривично дело тешка крађа, то суд по ставу браниоца није могао на ове две свршене радње извршења које су учињене у време важења блажег закона, у конкретном случају, неправилно применити строжији закон који није постојао у време њиховог извршења, већ је ступио на снагу касније, при чему је и у односу на трећу радњу извршења која је имала карактер покушаног кривичног дела и коју је окривљени учинио након дана 01.12.2019. године, а која је ушла у конструкцију продуженог кривичног дела, суд по ставу браниоца неправилно применио строжији закон, јер је с обзиром на конструкцију продуженог кривичног дела морао применити закон који је повољнији по учиниоца.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Истоветни наводи истакнути у жалби окривљеног АА били су предмет разматрања Апелационог суда у Београду који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалбама изјављеним против првостепене пресуде Основног суда у Ваљеву К.бр.339/20 од 19.10.2020. године. Имајући у виду да је Апелациони суд у Београду као другостепени у својој пресуди Кж1 23/21 од 11.02.2021. године ове жалбене наводе оценио неоснованим, прихватајући разлоге првостепеног суда дате на страни 4 првостепене пресуде, а које разлоге Врховни касациони суд прихвата као правилне, то на ове разлоге и упућује сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу је одбачен као недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у осталом делу захтева истиче да је у изреци првостепене пресуде наведено да је окривљени учинио кривично дело „тешка крађа из члана 204. став 1. тачка КЗ“, а без бројчаног навођења тачке става 1. члана 204. КЗ, због чега се не зна јасно за које кривично дело је окривљени АА оглашен кривим и осуђен, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, обзиром да бранилац овим наводима фактички указује на неразумљивост изреке првостепене пресуде.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у осталом делу захтева за заштиту законитости првостепену пресуду побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, а која повреда не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд у овом делу захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Стеве Пајића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на повреду закона наведену у изреци одбио као

неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић